

Η πλάνη του Νεονικολαϊτισμού

Εν Πάφω τη 19η Ιανουαρίου 2025
του αγίου Μάρκου του Ευγενικού
Γραφείο κατά των αιρέσεων

*Παρθενία, εγκράτεια και σωφροσύνη,
έννοιες παρωχημένες ή πιο επίκαιρες από ποτέ;*

Είναι δια γυμνού οφθαλμού ορατό ότι η χαλάρωση των ηθών και η πλήρης σεξουαλική “απελευθέρωση” έχει διαφθείρει τον σύγχρονο άνθρωπο από μικρού έως μεγάλου. Οι χριστιανικές αρετές της παρθενίας, της εγκράτειας, της σωφροσύνης αντικαταστάθηκαν από το ατομικό δικαίωμα στην απόλαυση, από το χορτασμό των ποικίλων παθών και ενστίκτων. Για τους έχοντες νουν Χριστού¹ είναι προφανές ότι η άμβλυνση της χριστιανικής ηθικής έχει διαλυτικές συνέπειες στην προσωπική, οικογενειακή και κοινωνική ζωή.

Η λεγομένη σεξουαλική απελευθέρωση

Ωστόσο υπάρχουν και αυτοί που για λόγους ιδεολογικούς θεωρούν ότι η λεγομένη σεξουαλική απελευθέρωση είναι πρόοδος, κατάκτηση και ελευθερία από τα δεσμά του πουριτανισμού άλλων εποχών, ότι οι σεξουαλικές σχέσεις επιτρέπονται από τότε που γεννιέται η επιθυμία γι’αυτές (από την εφηβική ηλικία) και ότι το μόνο ζητούμενο είναι η προστασία της υγείας από σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα ή από τη συναισθηματική κακοποίηση ή την βία και μόνο αυτό. Το Ευαγγέλιο δεν είναι γι’αυτούς Νόμος και η ηθική είναι θέμα ατομικής αντίληψης, προτίμησης και αισθητικής. Γι’αυτούς η παρθενία είναι αρρώστια, η σωφροσύνη αδυναμία και η εγκράτεια ανέφικτη.

Οι αντιλήψεις αυτές έγιναν κυρίαρχες εξαιτίας της σεξουαλικής απελευθέρωσης - αποχαλίνωσης των προηγούμενων δεκαετιών, της εξάπλωσης της πορνογραφίας, της υποδαύλισης του σεξουαλικού ενστίκτου σε όλες τις ηλικίες, της καταρράκωσης της συζυγικής πίστης ως αξίας, της απουσίας προτύπων και της διάλυσης της οικογένειας. Πώς να μιλήσεις σήμερα για εγκράτεια μέχρι το γάμο, όταν η μόδα στο ντύσιμο έχει εξαφανίσει το φυσικό αίσθημα της αιδούς, πολλές φορές και με την προτροπή των

¹ Α' Κορ. 2,16

γονέων, όταν τίποτα σεμνό και ηθικό δεν προβάλλουν τα ΜΜΕ, όταν ακόμα και δάσκαλοι και καθηγητές προτρέπουν προς την ελευθεριότητα, όταν τα παιδιά μας είναι εκτεθειμένα από πρωί έως εσπέρας και από εσπέρας έως πρωί στα σόσιαλ μίντια που με την πλύση εγκεφάλου και την μίμηση αμβλύνουν τη συνείδηση και αυξάνουν στο μέγιστο βαθμό τον κίνδυνο της πτώσης σε σαρκικά αμαρτήματα; Αυτή η διάχυση στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης επηρεάζει και τους εγγάμους και γίνεται αιτία να διαλύονται καθημερινά οικογένειες.

Οι ύψιστες χριστιανικές αρετές της παρθενίας, της σωφροσύνης και της εγκράτειας από την κορυφή στην κλίμακα των αξιών εξέπεσαν στην ανυποληψία του σύγχρονου κόσμου, ακόμα και για τους λεγομένους συνειδητούς χριστιανούς. Πλέον δεν ακούγεται κήρυγμα περί παρθενίας, στην οποία αφιέρωσαν όλοι οι μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας ειδικές θεολογικές πραγματείες². Ντρέπονται οι κληρικοί μας να την πουν στους νέους, ντρέπονται οι γονείς να την πουν στα παιδιά τους, ντρέπονται οι δάσκαλοι να την πουν στους μαθητές. Βέβαια, το να λοιδορεί ο κόσμος (δηλαδή οι έχοντες κοσμικό φρόνημα) τις χριστιανικές αξίες δεν είναι κάτι περίεργο, αλλά το να ντρέπονται οι χριστιανοί για τις αξίες τους είναι παράδοξο!

Νικολαϊτική αγαπολογία

Η αλλοτρίωση από τις βασικές χριστιανικές μας αξίες, μας επετεύχθη και με την συνέργεια εκκλησιαστικών προσώπων. Η καλά οργανωμένη από αντίχριστες δυνάμεις επίθεση κατά των χριστιανικών αξιών, συνδυάστηκε με την έσωθεν διατύπωση μιας νέας “θεολογίας” με νικολαϊτικά χαρακτηριστικά, μιας αγαπολογίας και ερωτολογίας ξένης προς την Αγία Γραφή και την Πατερική Θεολογία. Αυτή η αιρετική θεολογία που εξαρτούσε τον θείο έρωτα από τον σαρκικό, προϊόντος του χρόνου και της διαδοχής των γενεών, έγινε κυρίαρχη, ώστε στις μέρες μας επώνυμοι θεολόγοι, ακόμα και επίσκοποι αρχιεπίσκοποι, με κηρύγματα, συνεντεύξεις αλλά και εκκλησιαστικές πράξεις να απενοχοποιούν όχι μόνο τις προγαμιαίες σχέσεις (θεωρώντας ως πορνεία μόνο την επί χρήμασι ανηθικότητα) αλλά ακόμα και τις ομοφυλοφιλικές μίξεις, τις αλλαγές φύλου και όλη την woke ατζέντα.

Η Ορθόδοξη αντίδραση με Κυπριακό ενδιαφέρον

Είναι γεγονός ότι η αντίδραση στην αιρετική αγαπολογία υπήρξε έντονη τόσο στην Ελλάδα (γ.Θεόκλητος Διονυσιάτης, μητρ.Αυγουστίνος Καντιώτης κ.α.) όσο και στην Κύπρο. Ο μακαριστός γ.Γερμανός της Ι.Μ.Σταυροβουνίου έγραφε σχετικά «*Η εγκράτεια απο τα σαρκικά πάθη είναι η φυσική κατάσταση, ενώ αντίθετα η πτώση στις σαρκικές αμαρτίες είναι στην πραγματικότητα κάτι το αφύσικο. Σήμερα όμως έχει τόσο παραπλανηθεί ο κόσμος, ώστε θεωρεί το φως σαν σκότος και το σκότος σαν φως.*

² Ενδεικτικά: Μ. Αθανασίου “Περί παρθενίας, ήτοι περί ασκήσεως.” ΕΠΕ τομ.11
Μ. Βασιλείου “Ομιλία περί παρθενίας” - Homilia de virginitate
Ιωάννου Χρυσοστόμου “Περί παρθενίας”, ΕΠΕ τομ.40

Χαρακτηρίζει (ο κόσμος) τους εγκρατείς και σώφρονες σαν “καθυστερημένους” και “οπισθοδρομικούς” ενώ αυτούς που κυλίνουν στο βούρκο των σαρκικών ηδονών, τους θεωρεί “προοδευτικούς”! Τους θαυμάζει και τους εκθειάζει! Ήλθε η εποχή, που αναφέρει ο Μέγας Αντώνιος, ότι θα βλέπουν αυτοί, που είναι άφρονες, εκείνους που σωφρονούν, και θα τους θεωρούν σαν παράφρονες, μη μπορώντας να διακρίνουν ότι στην πραγματικότητα παράφρονες είναι οι ίδιοι!»³.

Μια άλλη αγιασμένη μορφή της Κύπρου μας, ο γ.Αθανάσιος Σταυροβουνιώτης, συνδέει τον Νικολαϊτισμό με την παναίρεση του Οικουμενισμού: «*Ας μη ξεχνούμε όμως ότι ο αδιάψευστος Λόγος του Ευαγγελίου, αναφερόμενος στην επανεμφάνιση κατά τους Έσχατους Χρόνους, του θηρίου της Παναιρέσεως του “διδύμου” Νικολαϊτισμός-Οικουμενισμός, είναι και πάλιν σαφέστατος: Τελικώς και αμετακλήτως, «τὸ θηρίο (της συμπαιγνίας Νικολαϊτισμού-Οικουμενισμού), εἰς ἀπάλειαν ὑπάγει» (Αποκ. 17,8). «Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται» (Β Τιμ. 2,9) και ας το ακούσουν όσοι εισάγουν ή υποβοηθούν με οποιονδήποτε τρόπο και σε οποιονδήποτε βαθμό την επανεισβολή της φοβερής αυτής διδύμου Παναίρεσης εντός των τειχών της Εκκλησίας! Ο κάθε πιστός και μάλιστα οι εντεταλμένοι επί τούτου Ποιμένες, ας αναλάβωμεν ο καθένας μας, από το όποιο “πόστο” ευρισκόμεθα τις ενώπιον του Κυρίου ευθύνες μας!» Λέει ο ίδιος αγιασμένος γέροντας: «*Αντινικολαϊτισμός σημαίνει καθαρότητα ήθους και Αντιοικουμενισμός σημαίνει καθαρότητα δόγματος*»⁴.*

Ο Κύριος ήλθε αμαρτωλούς σώσαι

Βρισκόμαστε, λοιπόν, ενώπιον μιας δύσκολης πνευματικής κατάστασης εξαιτίας των αμαρτιών μας. Η έκλυση στα σαρκικά πάθη κατέστησε το λαό μας σε μεγάλο βαθμό ανίκανο να σηκώσει το ζυγό του τίμιου γάμου. Τα διαζύγια έχουν γίνει μάλιστα της κοινωνίας μας με θύματα τα παιδιά, που αν δεν κάνουμε κάτι θα γίνουν οι αυριανοί θύτες των δικών τους παιδιών. Με ποιμαντική μέριμνα αλλά και θάρρος οφείλει η Εκκλησία να μιλήσει επιτέλους για πράγματα που ο κόσμος ληστώνει και αποστρέφεται. Για τις βασικές ηθικές αξίες της Πίστης μας, για το χαμένο χριστιανικό Ήθος. Για την αξία της Παρθενίας, της Σωφροσύνης και της Εγκράτειας. Όχι με διάθεση κρίσης και κατάκρισης αλλά θεραπείας, μετάνοιας και σωτηρίας, την οποία μας χαρίζει ο ενανθρωπήσας Θεός Ιησούς Χριστός ο οποίος “ήλθεν εις τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι”⁵.

Ο σοφός λόγος του γ.Θεόκλητου Διονυσιάτη αποτελεί μια πρόταση πιο επίκαιρη από ποτέ, προκειμένου η σημερινή γενεά με την μετάνοια να μαζέψει τα συντρίμια της αλλά και η επόμενη γενεά να γίνει πιο υγιής, εύρωστη, ευτυχισμένη και ακμάζουσα σε όλα τα επίπεδα. Λέει, λοιπόν, ο γ.Θεόκλητος: «*Η Ορθοδοξία έχει ατελείωτη*

³ Περιοδικό “Ο Ζωοποιός Σταυρός”, Δεκ. 2019, Ι.Μ.Σταυροβουνίου, σελ. 1007

⁴ Περιοδικό “Ο Ζωοποιός Σταυρός”, Δεκ. 2019, Ι.Μ.Σταυροβουνίου, σελ. 917

⁵ Α' Τιμ. 1,15

διδασκαλία και αναρίθμητα πρότυπα, για να κατανοήσουμε την αθλιότητά μας και να μιμηθούμε τα πρότυπα του Κυρίου και των Αγίων μας, ώστε, θεραπευόμενοι από τα βασικά πάθη της φιληδονίας, της φιλοδοξίας και της φιλαργυρίας, να φθάσουμε στο κατά φύση και με τη δυναμική φορά της ψυχής μας να γίνουμε “καθ’ ομοίωση”, οπότε τότε, σαν καθαροί, φωτισμένοι από το Άγιο Πνεύμα και αγιασμένοι, θα είμαστε ενωμένοι με τον καθαρό Θεό... Όταν λοιπόν τα παιδιά ανατρέφονται “εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου” από τους όντως Ορθοδόξους χριστιανούς γονείς τους και με γνώση και εμπειρία της πνευματικής παραδόσεως, τους ρίπτουν συνεχώς σπέρματα αγαθά στην μικρή ψυχή τους, όταν τους απασχολούν το λογιστικό του με διηγήσεις για τον Θεόν, για τον Σαρκωθέντα Λόγο, για τη διδασκαλία και τις εντολές Του, για τη Σταύρωσή Του και την Ανάστασή Του, για την αγάπη Του προς τους ανθρώπους, όταν το διδάσκουν για την πανταχού παρουσία του Θεού, όταν του λένουν πως ο Χριστός μας έχει δώσει Άγιο Πνεύμα, που μας φωτίζει, ότι έχει κοντά του ένα φύλακα Άγγελο που το προστατεύει και ότι πρέπει να αγαπά τον Χριστόν, την Παναγία, τους Αγγέλους, τους Αγίους, τους ανθρώπους και, κατά την ανάπτυξη της διπλής ηλικίας, σωματικής και πνευματικής, το εισάγουν στα βαθύτερα δόγματα της Εκκλησίας, τότε και το παθητικό μέρος της ψυχής του, (το επιθυμητικό και το θυμοειδές μέρος της ψυχής που περικλείει το συναίσθημα και τη βούληση) θα διαμορφώνεται αναλόγως⁶.

Με εν Χριστώ αγάπη
εκ του Γραφείου κατά των αιρέσεων
της Ιεράς Μητροπόλεως Πάφου

⁶ από το βιβλίο «Περί θείου και ανθρώπινου έρωτος - Ο Νεονικολαϊτισμός του Χρ. Γιανναρά» Θεόκλητου Διονυσιάτου